

Nota de Premsa

Dimarts 8 d'octubre de 2019

Ahir dilluns es van aprovar les ordenances fiscals en un Ple extraordinari. Hi havia pressa: el termini per a fer-ho acabava. Com en d'altres ocasions, a l'Ajuntament de Rubí s'aproven les polítiques públiques sense espai i temps real perquè ni la ciutadania ni els grups municipals que som al Ple en puguem participar *de debò*.

Les ordenances fiscals són el text que marca els impostos i taxes que pagarem a Rubí tant les persones a nivell individual, com les famílies, les entitats, els comerços o les empreses.

Tenen un marc normatiu que limita la possibilitat d'acció dels ajuntaments, però malgrat això, permeten que, a través dels impostos o dels preus dels serveis públics (escola de música, escoles bressol, piscina, accés a sales de reunions, etc.) es potenciï un o altre futur per la nostra ciutat.

Un exemple clar: Rubí ha declarat, en el ple de setembre, l'Emergència Climàtica. Les ordenances permeten fomentar la reducció de residus, el reciclatge, la implantació d'energia verda o d'empreses sostenibles. El govern del PSC i En Comú Podem diuen que tenim unes ordenances amb una fiscalitat verda. Però la realitat és que l'abast del què es podria fer a través de les ordenances és molt més gran del què se'ns està proposant. Cal, però, establir mecanismes d'inspecció com per exemple, per assegurar que comerços o restaurants separin els residus, i bonificar a qui ho fa. I aquí topem amb un dels problemes més greus que té aquest ajuntament: la manca de capacitat del govern per a organitzar la plantilla municipal, dotar-la dels recursos necessaris i poder liderar així polítiques valentes per a transformar la ciutat.

Ens diuen que són unes ordenances més verdes i més socials. I si, s'han introduït petites millores. Però no deixen de ser unes ordenances de continuïtat que desaprofiten la seva potencialitat.

A nivell social, per exemple, baixen un 1% l'IBI per a totes i tots (és igual si tens 10 propietats o vius en un minipis), però no han pogut establir, encara, una tarificació social per afavorir l'accés de la població a l'Escola de Música, la piscina municipal o tants d'altres serveis.

Pel que fa a les entitats, les ordenances continuen establint taxes per a utilitzar els equipaments públics, enlloc de facilitar espais per a les reunions i activitats.

I mentrestant, el nostre Ajuntament té superàvit, però no perquè tingui una gran capacitat receptatòria, sinó per la insuficient inversió en recursos públics i infraestructures.

Una altra oportunitat perduda. Esperem que, en les ordenances del 2021, es reflecteixin canvis de debò.